

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Cauza C-326/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Impozitarea veniturilor rezultate din fonduri de investiții — Obligații de comunicare și de publicare a anumitor informații de către un fond de investiții — Impozitare forfetară a veniturilor rezultate din fonduri de investiții care nu se conformează obligațiilor de comunicare și de publicare)

(2014/C 439/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Rita van Caster, Patrick van Caster

Pârât: Finanzamt Essen-Süd

Dispozitivul

Articolul 63 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede că nerespectarea de către un fond de investiții nerezident a obligațiilor de comunicare și de publicare a anumitor informații prevăzute de legislația în cauză, aplicabile fără deosebire fondurilor rezidente și celor nerezidente, determină impozitarea forfetară a veniturilor pe care contribuabilul le obține din fondul de investiții respectiv, în măsura în care legislația menționată nu permite contribuabilului în cauză să furnizeze elemente sau informații de natură să stabilească cuantumul efectiv al acestor venituri.

⁽¹⁾ JO C 303, 6.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākās tiesas Senāts – Letonia) – AS „Olainfarm”/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Cauza C-104/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Politica industrială — Directiva 2001/83/CE — Medicament de uz uman — Articolul 6 — Autorizație de introducere pe piață — Articolul 8 alineatul (3) litera (i) — Obligația de a anexa la cererea de autorizare rezultatele testelor farmaceutice și preclinice, precum și ale studiilor clinice — Derogări privind testele preclinice și studiile clinice — Articolul 10 — Medicamente generice — Noțiunea de medicament de referință — Drept subiectiv al titularului autorizației de introducere pe piață a unui medicament de referință de a se opune autorizării introducerii pe piață a unui produs generic al acestui prim medicament — Articolul 10a — Medicamente ale căror substanțe active sunt în uz medical bine stabilit în Uniune de cel puțin 10 ani — Posibilitatea utilizării unui medicament pentru care autorizația a fost eliberată ținând seama de derogarea prevăzută la articolul 10a ca medicament de referință pentru obținerea unei autorizații de introducere pe piață a unui medicament generic]

(2014/C 439/04)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS „Olainfarm”

Pârâte: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

cu participarea: Grindeks AS

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „medicament de referință” în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că include un medicament a cărui autorizație de introducere pe piață a fost emisă în temeiul articolului 10a din această directivă.
- 2) Articolul 10 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1394/2007, coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că titularul autorizației de introducere pe piață a unui medicament utilizat ca medicament de referință în cadrul unei cereri de autorizare de introducere pe piață pentru un medicament generic al unui alt producător, formulată în temeiul articolului 10 din această directivă, dispune de dreptul la o cale de atac împotriva deciziei autorității competente prin care se acordă o autorizație de introducere pe piață pentru acest din urmă medicament în măsura în care este vorba despre obținerea protecției jurisdicționale a unei prerogative pe care articolul 10 menționat o recunoaște titularului respectiv. Un astfel de drept la o cale de atac există în special dacă titularul în cauză pretinde ca medicamentul său să nu fie utilizat în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață în temeiul articolului 10 menționat pentru un medicament în raport cu care propriul său medicament nu poate fi considerat medicament de referință în sensul aceluiași articol 10 alineatul (2) litera (a).

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 octombrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Teleklagenævnet – Danemarca) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen

(Cauza C-222/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Directiva 2002/22/CE — Articolul 32 — Servicii suplimentare obligatorii — Mecanism de compensare a costurilor legate de furnizarea acestor servicii — Noțiunea „instanță” în sensul articolului 267 TFUE — Necompetența Curții)

(2014/C 439/05)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Teleklagenævnet

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TDC A/S

Pârât: Erhvervsstyrelsen

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebările adresate Teleklagenævnet (Danemarca) prin decizia din 22 aprilie 2013.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.